

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล

(ชุด นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี)

(เอกสารประกอบการสัมมนา โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาความพร้อมของธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 1)

คณะรัฐมนตรีชุดนายชวน หลีกภัย ได้กำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 นโยบายการเมือง การปกครอง การบริหารราชการ ความมั่นคง และการต่างประเทศ ส่วนที่ 2 นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้โดยครอบคลุมการดำเนินงาน 2 ระยะ ได้แก่ ระยะเร่งด่วน และระยะปานกลาง

สำหรับแนวทางการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ปรากฏตามข้อมูล ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 นโยบายการเมือง การปกครอง การบริหารราชการ ความมั่นคง และการต่างประเทศ

นโยบายต่างประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ จะมุ่งเน้นกรอบความร่วมมืออนุภาค

ส่วนที่ 2 นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

รัฐบาลได้กำหนดเพื่อดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วน ซึ่งจะดำเนินการภายในเวลาที่สั้นที่สุด และระยะปานกลาง ซึ่งจะดำเนินการภายในเวลา 6 เดือน ถึง 1 ปี เพื่อให้เกิดผลต่อเนื่อง

1. นโยบายเร่งด่วน การเสริมสร้างเสถียรภาพและความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ

1.1 การเร่งรัดเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

1.1.3 การเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

- เร่งรัดการขยายตัวขจัดอุปสรรคการท่องเที่ยวโดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับ

ภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมโครงการ “ไทยเที่ยวไทย” เพื่อประหยัดเงินตราต่างประเทศ

2. นโยบายในระยะปานกลาง : การปรับโครงสร้างและการพัฒนาคน

2.2 การปรับโครงสร้างการผลิต

2.2.3 การปรับโครงสร้างด้านการบริการ

(1) ด้านการท่องเที่ยว พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศ และส่งเสริมนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้กลับเข้ามาท่องเที่ยวเมืองไทยอีก โดย

กระจายอำนาจการบริหาร จัดการงบประมาณ การจัดสรรรายได้ รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่น ควบคู่กับการส่งเสริมบทบาทของชุมชน และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ในการอนุรักษ์บำรุง และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

โดย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายพิทักษ์ อินทรวินัยนันท์

8 ตุลาคม 2541 ณ ห้องประชุม 1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายพิทักษ์ อินทรวินัยนันท์ ได้เน้นความคาดหวังจากทุกฝ่ายที่จะให้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ สำคัญในการฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจของประเทศซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะต้องดำเนินการให้บรรลุตามความคาดหวังนั้น แนวทางการดำเนินการเป็นดังนี้

1. เป้าหมายการท่องเที่ยว มุ่งเน้นทั้ง 2 ประเด็น
  - 1.1 ด้านปริมาณ ให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น
  - 1.2 ด้านคุณภาพ ให้มีรายได้เข้าสู่ประเทศมากขึ้น
2. ดำเนินงานด้านการตลาด มุ่งเน้นดังนี้
  - 2.1 การแสวงหาดตลาดใหม่ๆ ที่มีคุณภาพ
  - 2.2 การดำเนินงานแบบเจาะลึก โดยให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่โดยตรง
  - 2.3 การทำงานให้ใกล้ชิดกับภาคเอกชน และประสานให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ ทั้งในส่วนของภาคเอกชน และ ระหว่างรัฐ – เอกชน
  - 2.4 การขอความร่วมมือสถานทูต สถานกงสุล และหน่วยงานไทยในต่างประเทศ ช่วยสนับสนุนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. การดำเนินการด้านการพัฒนา มุ่งเน้นดังนี้
  - 3.1 การใช้ระโยชน์จากความเป็นคนไทย ซึ่งมีเอกลักษณ์แตกต่างจากประเทศอื่น และไม่สามารถลอกเลียนแบบได้
  - 3.2 การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมให้คงสภาพที่ดี
  - 3.3 การปรับปรุงการบริการให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะให้พื้นที่ที่มีการบริหารจัดการในท้องถิ่น
  - 3.4 การพัฒนาเส้นทางการบิน เชื่อมโยงตลาดสำคัญ เช่น อินเดีย จีน อิสราเอล และอเมริกา โดยความร่วมมือกับกระทรวงคมนาคม และกระทรวงการต่างประเทศ และการผลักดันในคณะ

รัฐมนตรี เพื่อขอรับการสนับสนุน

3.5 การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านภาษาต่างประเทศ

3.6 การสนับสนุนเอกชนในการพัฒนาสถานที่จัดประชุม สัมมนาขนาดใหญ่ให้เพียงพอทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

3.7 การใช้ศักยภาพของสำนักงาน ต่างประเทศ 15 แห่ง ที่มีอยู่ให้เกิดผลปฏิบัติงานคุ้มค่าการลงทุน และสนับสนุนการเปิดแห่งใหม่ที่มีความเหมาะสมเพิ่มเติม เช่น เชียงใหม่ รวมทั้งการเปิดศูนย์ให้ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น เช่น ถนนข้าวสาร เป็นต้น

4. การดำเนินงานด้านบริหาร มุ่งเน้นดังนี้

4.1 การลดขั้นตอนในระบบราชการเพื่อให้เกิดความคล่องตัวของการปฏิบัติงานโดยยึดระบบการดำเนินงานแบบเอกชน

4.2 การใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามลำดับความสำคัญของภารกิจ และประสานงานขอรับความสนับสนุนเพิ่มเติมจากสำนักงานงบประมาณ หากมีความจำเป็น

นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ปี 2540 – 2546

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่สิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงคุณภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาว และคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ และมรดกของชาติสืบไป

2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไข หรือป้องกันปัญหาทางการท่องเที่ยว มีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณค่า ช่วยดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

3. สนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความเร็วก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้วยโครงข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

4. ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งภายในด้านการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคมขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประเทศไทย ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคนี้

5. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในชาติให้เป็นนักท่องเที่ยวที่ดี มีความรัก ความหวงแหนและช่วยทำนุบำรุงทรัพยากรมรดกทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีความโอบอ้อมอารีให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยน้ำใจไมตรีอันดีงามสืบไป

6. ส่งเสริมการผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ เพื่อรองรับนโยบายการเปิดเสรีด้านการค้า บริการ ตลอดจนสนับสนุนให้บุคลากรชาวไทยแรงงานทำในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
7. กำกับดูแลให้นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ.ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 รวมทั้งผลักดันให้มีการกวดขันมาตรการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว อย่างจริงจังต่อเนื่องต่อไป
8. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมส่วนรวมของประเทศสืบไป
9. ส่งเสริม ชักชวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น พักอยู่นานวัน ใช้จ่ายเพิ่มมากยิ่งขึ้น และเดินทางกระจายไปทั่วภูมิภาค โดยคำนึงถึงขีดความสามารถ หรือข้อจำกัดในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง
10. สร้างค่านิยมให้ชาวไทยเพิ่มการเดินทางท่องเที่ยวและใช้จ่ายใช้สอยภายในประเทศ กระจายไปทั่วภูมิภาคตลอดไป เพื่อเพิ่มดุลการท่องเที่ยงให้มากยิ่งขึ้น และเป็นการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่น อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาการทางเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศต่อไป
11. พิจารณาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวเท่าที่จำเป็น และเหมาะสมในลักษณะของการลงทุน ร่วมทุน หรือ ให้การส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนเพื่อประโยชน์โดยส่วนรวมของชาติและองค์กร

นโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

นโยบายหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ต้องมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นจึงกำหนดให้มีนโยบายหลัก ดังนี้

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะต้องมีการควบคุมดูแลรักษา และจัดการทรัพยากร ให้คงสภาพเดิมแท้ไว้ให้มากที่สุด หลีกเลี่ยงหรือลดเว้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่อ่อนไหวง่ายต่อการถูกกระทบและฟื้นตัวได้ยาก
2. การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องคำนึงถึงศักยภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และการปรับให้เกิดความสมดุลกับรูปแบบและกิจกรรมเดิมที่มีอยู่ พึงหลีกเลี่ยงความขัดแย้งอย่างรุนแรงต่อการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ หากเน้นในการแปรประโยชน์จากการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้จัดการท่องเที่ยวโดยรวม
3. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องคำนึงถึงการพัฒนาด้านการศึกษา สร้าง

จิตสำนึกที่ดีในการรักษาระบบนิเวศร่วมกัน มากกว่าการมุ่งเน้นความเจริญทางเศรษฐกิจ และการมีรายได้เพียงอย่างเดียว

4. การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องให้ความสำคัญ การมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรท้องถิ่น ในการจัดการทรัพยากร การบริการ การแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมชุมชน ในกระบวนการท่องเที่ยว รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการวางแผน หรือให้ประชาชนมีตัวแทนเป็นคณะกรรมการร่วมในทุกระดับ

5. ให้ความสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นความจำเป็นอันดับต้น ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ให้องค์กรต่าง ๆ กำหนดบทบาทที่ชัดเจน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสม

6. นำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เข้าสู่แผนพัฒนาระดับต่าง ๆ อย่างมีความสำคัญ ได้แก่ แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาภาค พร้อมทั้งให้มีการจัดสรรและกระจายงบประมาณอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

7. สนับสนุนการวิจัยและประเมินผลการพัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการแก้ไขปัญหา และการปรับปรุงแผนอย่างเป็นขั้นตอน

8. มีการใช้กฎหมายในการควบคุม ดูแล รักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว อย่างเคร่งครัด โดยเน้นการแนะนำตักเตือน และสร้างวินัยการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย

9. จัดทำแนวทางปฏิบัติ หรือ คู่มือการจัดการ (Code of Conduct) แก่ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกต้อง

10. จัดให้มีเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน โดยให้มีการประสานงานด้านข้อมูลข่าวสาร และการจัดการร่วมกันทุกระดับ

นโยบายด้านต่าง ๆ ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

นโยบายด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

1. กำหนดกรอบการพัฒนาการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ยกเลิกการท่องเที่ยวในพื้นที่เปราะบาง สนับสนุนการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

2. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศนอกเขตอนุรักษ์ ในเขตพื้นที่ธรรมชาติ พื้นที่เอกชน และเขตชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. วางแผนการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามขอบเขตของขีดความสามารถที่รองรับได้ โดยการกำหนดเขตพื้นที่ท่องเที่ยว

4. สนับสนุนการพัฒนาคลุ่มแหล่งท่องเที่ยว และโครงข่ายการท่องเที่ยวให้มีความเชื่อมโยง และสนับสนุนซึ่งกันและกัน
5. สนับสนุนการจัดระบบข้อมูลข่าวสารในการเดินทาง เพื่อใช้ในการจัดการ การควบคุม ปริมาณนักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของแต่ละพื้นที่
6. กำหนดมาตรการการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
7. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบ และการจัดการมลพิษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยว
8. สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการวางแผนและจัดการทรัพยากร

นโยบายด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก

1. จัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ท่องเที่ยว โดย ใหญ่เป็นการศึกษานอกระบบ โรงเรียนที่ถือเอาการปฏิบัติในสนามเป็นบทเรียนของการศึกษา ทั้งนี้ต้อง คำนึงถึงผลกระทบของกิจกรรมที่มีต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
2. จัดให้มีการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ ทรัพยากรในระบบโรงเรียนและสถาบันการศึกษาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
3. สนับสนุนสื่อมวลชน และสื่อข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการศึกษาธรรมชาติและ วัฒนธรรมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
4. สนับสนุนงบประมาณในการจัดสื่อความหมายธรรมชาติที่มีคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยว ต่าง ๆ
5. ให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชนในพื้นที่มาสื่อความกับนักท่องเที่ยวรวมทั้ง สนับสนุนให้ประชาชนเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะหรือมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
6. ขยายการให้การศึกษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

นโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น

1. พัฒนาแบบแผนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนรวมถึงการมีส่วนร่วม ขององค์กรท้องถิ่น เอกชน และประชาชนทั่วไปในด้านการลงทุน การผลิตสินค้าและบริการ
2. สนับสนุนการจัดตั้งขั้วความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในรูปของ องค์กร หรือ คณะกรรมการระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีเครือข่ายครอบคลุมเกี่ยวข้องทุกส่วน และทุกระดับ
3. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และติดตามประเมินผล

ตลอดจนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4. ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรประชาชนที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและ ไม่เป็นนิติบุคคล
5. แก้ไข ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย และระบบงบประมาณของภาครัฐให้สามารถส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการให้ชุมชนมีโอกาสในการควบคุม กำกับ ดูแล และจัดการทรัพยากรด้วยตนเอง
6. เพิ่มความรู้ ทักษะ และการมีจิตสำนึกในด้านการจัดการพัฒนาการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยว การอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมสำหรับชุมชนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
7. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการพัฒนาการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวอย่างมีอิสระ และสามารถจัดเก็บรายได้เพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง โดยให้มีการพัฒนาทักษะการจัดการที่ถูกต้อง
8. สนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทางสังคมให้มีโอกาสในการเข้าช่วยเหลือและยกระดับการมีส่วนร่วมตลอดจนการจัดตั้งองค์กรชุมชนและองค์กรจัดการธุรกิจของประชาชนอย่างสร้างสรรค์

นโยบายด้านการส่งเสริมตลาดและการนำเที่ยว

1. กำกับส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในทิศทางที่เหมาะสมกับสภาพทรัพยากร และขีดความสามารถในการจัดการรองรับการท่องเที่ยว ละเว้นหรือชะลอการส่งเสริมตลาดในพื้นที่ที่ยังไม่มีความพร้อม
2. สนับสนุนการตลาดในรูปแบบที่ประสานการท่องเที่ยวเป็นเครือข่ายที่เหมาะสม ทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตลอด โปรแกรม และแบบผสมผสานกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้มีการกระจายนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม
3. ส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เน้นการศึกษาและกิจกรรมเชิงนิเวศ สำหรับกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเน้นในกลุ่มเยาวชน กลุ่มแรงงาน และเกษตรกรเป็นพิเศษ ทั้งนี้ รวมถึงการจัดการศึกษาและกิจกรรม ตอบสนองตลาดต่างประเทศด้วย
4. ส่งเสริมการบริการนำเที่ยวเชิงนิเวศ ให้พัฒนาการบริการที่มีคุณภาพ มุ่งเน้นการให้การศึกษ การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการมีส่วนร่วมอย่างเป็นธรรมกับชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนการสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการใช้มาตรการในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการบริการอย่างเต็มที่

5. กำหนดเกณฑ์มาตรฐานการบริการนำเที่ยว มาตรฐานการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในลักษณะที่มีความเข้มงวดเป็นพิเศษ ภายใต้การจัดการให้มีความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวในระดับที่เหมาะสม

6. ส่งเสริมการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง แก่นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายใต้ขอบเขตการพัฒนา โดยการใช้สื่อที่หลากหลาย และมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภูมิภาค

นโยบายด้านการจัดการโครงสร้างพื้นฐานและบริการการท่องเที่ยว

1. จัดระบบการเดินทางที่เชื่อมโยง โครงข่ายการท่องเที่ยวให้มีความสะดวกตามควร ให้เหมาะสมกับพื้นที่และกิจกรรม โดยเน้นด้านความปลอดภัยเป็นหลัก

2. สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด เหมาะสมตามความจำเป็นและตามขนาดพื้นที่ท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน การลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่หมดเปลืองในกิจกรรมการท่องเที่ยว

3. สนับสนุนระบบการสื่อสาร โทรคมนาคม สร้างโครงข่ายที่ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม กระจายตัวครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวและข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับ เพื่อการติดต่อสื่อสาร การควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยว และการบรรเทาสาธารณภัยในยามฉุกเฉิน

4. สนับสนุนการให้บริการการท่องเที่ยว ดำเนินการโดยภาคเอกชน หรือองค์กร หรือประชาชน ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยองค์กรของรัฐเป็นฝ่ายสนับสนุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยการกำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวรองรับ ทั้งนี้ให้มีการพัฒนาด้านการบริการที่มีขนาดและคุณภาพการบริการตามแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

5. การจัดบริการของรัฐในพื้นที่ที่จำเป็น ต้องมีขนาดและบริการที่พอเหมาะ โดยมุ่งเน้นการช่วย และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับรูปแบบและกิจกรรมของการท่องเที่ยวนั้น ๆ การจัดบริการ ต้องไม่เป็นการแสวงกำไร หรือแข่งขันกับภาคเอกชน แต่ควรให้มีเป็นรายได้เสริมสำหรับการฟื้นฟูและรักษาทรัพยากร

6. การจัดบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้คำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่น การเพิ่มโอกาสการมีส่วนร่วม และการกระจายรายได้แก่ชุมชน และประชาชนท้องถิ่น

7. กำหนดมาตรฐานและมาตรการในการควบคุม และส่งเสริมการบริการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสร้างมาตรฐานการจูงใจการให้การรับรองมาตรฐานการบริการ และการให้รางวัล เป็นต้น

นโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุน

1. สนับสนุนการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน เปิดโอกาสให้ภาคเอกชน สามารถพัฒนากระบวนการบริการที่มีคุณภาพ โดยใช้มาตรการทางภาษี การสร้างสิ่งจูงใจอื่น การตอบแทนในรูปแบบของรางวัล เป็นต้น
2. สนับสนุนการลงทุนของชุมชนท้องถิ่น ในรูปแบบต่างๆ ในการจัดการท่องเที่ยวธุรกิจเชิงนิเวศ โดยการให้ยืม หรือ ให้กู้คอกเบี้ยต่ำจากสถาบันการเงินของรัฐ
3. ส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจเอกชน สนับสนุนการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขององค์กรประชาชน
4. สนับสนุนด้านงบประมาณ และสิทธิประโยชน์แก่องค์กรพัฒนาเอกชน ในการร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการสนับสนุนการพัฒนาของประชาชนท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการลงทุนผลิตสินค้า อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดกิจกรรมเชิงนิเวศ การจัดการบริการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวขึ้นภายในประเทศ หรือลดต้นทุนการนำเข้าสินค้าที่จำเป็นจากต่างประเทศ

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อทำการค้นคว้าแบบอิสระ

เรื่อง

ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อม
เพื่อการท่องเที่ยว : กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทางวิชาการ ผลการศึกษาไม่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อมอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญของประเทศต่อไปจึงขอให้ท่านกรุณาตอบคำถามตามความเห็นที่แท้จริง เพื่อผลการศึกษาวิจัยได้ผลตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งมีชุดคำถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ส่วนที่ 5 ข้อมูลด้านความต้องการและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

2. การตอบแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการตอบแบบสอบถามก่อนการเที่ยวชม (ส่วนที่ 1 – 3)

ตอนที่ 2 เป็นการตอบแบบสอบถามหลังการเที่ยวชม (ส่วนที่ 4 – 5)

ขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

(นายอุดมศักดิ์ แนวนจิตร)

สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในวงเล็บ ( ) หรือเติมข้อความในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ( ) 1. ชาย ( ) 2. หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดที่สำเร็จ
 ( ) 1. ไม่ได้ศึกษา ( ) 2. ประถมศึกษา ( ) 3. มัธยมศึกษา
 ( ) 4. อนุปริญญา / ปวส. ( ) 5. ปริญญาตรี ( ) 6. สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ
 ( ) 1. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ( ) 2. ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย
 ( ) 3. พนักงานบริษัทเอกชน ( ) 4. รับจ้าง
 ( ) 5. นักเรียน / นักศึกษา ( ) 6. แม่บ้าน
 ( ) 7. อื่น ๆ (ระบุ).....
5. ภูมิลำเนา (จังหวัด).....

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (เชิงอนุรักษ์)

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เห็นว่าถูกต้อง

ลำดับ	ข้อความ (ความรู้)	ใช่	ไม่ใช่
1	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดความโถมทางสภาพแวดล้อม		
2	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้จัดเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทป่าเขาเท่านั้น		
3	การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทมากที่สุด		
4	นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศนิยมเดินทางด้วยความสะดวกสบายและกินอาหารอย่างดีที่สุด		
5	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ความสำคัญกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมทั้งทางด้านชีวภาพ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปกรรม		

ลำดับ	ข้อความ (ความรู้)	ใช่	ไม่ใช่
6	การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นอันดับแรก		
7	สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเน้นความสะดวกสบาย ทันสมัยและหรูหรา เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว		
8	กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่การเดิน ป่า ดูนก ตกปลา ล่องแพ ชมวัด เที่ยวหมู่บ้านชาวเขา		
9	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่จำเป็นต้องมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ให้มากที่สุด		
10	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีจุดประสงค์ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการเรียนรู้ธรรมชาติ		
11	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเน้นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น		
12	การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องยึดหลักที่ว่าเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวคาดหวังและพึงพอใจ		
13	ประเพณีเผาเทียนเล่นไฟที่สุโขทัย ไหลเรือไฟที่นครพนม แห่ผีตาโขนที่เลย และประเพณีแห่เทียนพรรษาที่อุบลราชธานี เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
14	สิ่งก่อสร้างในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีรูปร่างและสีที่โดดเด่นตัดกับธรรมชาติเพื่อมองเห็นได้ง่าย		
15	“เราไม่ทิ้งอะไรไว้ นอกจากรอยเท้า และไม่เก็บอะไรออกไปนอกจากความรู้ความทรงจำและภาพถ่าย” คือ จิตสำนึกของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
16	ตามแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ควรจับสัตว์ป่าหายากมาขังกรงหรือเลี้ยงไว้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว		
17	การเก็บหินแปลก ๆ กล้วยไม้ ของป่า หรือจับผีเสื้อออกไปเพื่อศึกษา เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
18	การชักชวนนายทุนต่างถิ่นมาลงทุนพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชนของตัวเอง เป็นการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน		
19	แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น อุทยานแห่งชาติ ควรนำพันธุ์ไม้ ดอกไม้แปลก ๆ จากต่างประเทศมาปลูกประดับ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว		
20	การที่คนท้องถิ่นเก็บของป่า เช่น กล้วยไม้ รังผึ้ง ประง จันทน์ผา มาขายให้นักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		

- ส่วนที่ 3 ข้อมูลความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการจกสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน (ตอบก่อนเที่ยวชม)
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ตอบหลังเที่ยวชม)
- คำชี้แจง กรุณาระบุความคาดหวังและความพึงพอใจส่วนตัวของท่านที่มีต่อการจัดการสภาพแวดล้อมของอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ในการมาเที่ยวครั้งนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ทำนคิดว่าเหมาะสม

รายการ	ส่วนที่ 3) ระดับความคาดหวัง (ก่อนชม)			ส่วนที่ 4) ระดับความพึงพอใจ (หลังชม)		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	น้อย
ด้านพื้นที่ (แหล่งท่องเที่ยว)						
1	มีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นเฉพาะ					
	1.1 ลานน้ำพุร้อน น้ำตกแจ้ซ้อน แม่ขุน แม่เปี้ยก แม่มออยู่ บริเวณใกล้เคียงกัน					
2	มีความงดงามและคงสภาพธรรมชาติ					
	2.1 ลานน้ำพุร้อน น้ำตกแจ้ซ้อน แม่ขุน แม่เปี้ยก แม่มออยู่					
	2.2 สภาพป่าหลากหลาย มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพรรณพืช และสัตว์ป่า					
3	สภาพถนนอยู่ในเกณฑ์ดี/ปลอดภัย					
	3.2 ถนนมีความกว้างเหมาะสม					
	3.3 มีป้ายบอกทาง/สัญญาณจราจรชัดเจน					

รายการ	ระดับความคาดหวัง (ก่อนชม)			ระดับความพึงพอใจ (หลังชม)		
	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย
ด้านการจัดการ						
1						
การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม						
1.1 การจัดการขยะมูลฝอย/สิ่งปฏิกูล						
(1) มีที่รองรับขยะมูลฝอย/สิ่งปฏิกูล เพียงพอ						
(2) ตำแหน่งที่ตั้งถังขยะเหมาะสม						
(3) ไม่มีขยะตกค้าง						
1.2 ห้องน้ำ/ห้องสุขา						
(1) มีห้องสุขาเพียงพอ						
(2) ตำแหน่งที่ตั้งเหมาะสม						
(3) สะอาด ถูกสุขลักษณะ						
(4) มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ						
1.3 น้ำใช้/น้ำดื่ม						
(1) มีเพียงพอ						
(2) จุดที่ตั้งเหมาะสม						
(3) คุณภาพสะอาดปลอดภัย						
1.4 เสียง						
(1) ไม่มีเสียงรบกวน						

รายการ	(ส่วนที่ 3) ระดับความคาดหวัง (ก่อนชม)				(ส่วนที่ 4) ระดับความพึงพอใจ (หลังชม)			
	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการ (ต่อ)								
3	การจัดการด้านสวัสดิการและความปลอดภัย							
	3.1 มีความปลอดภัยจากการขนส่ง							
	3.2 มีความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติและสัตว์ป่า							
	3.3 มีความปลอดภัยจากโจรสลัด							
4	การจัดการด้านพื้นที่							
	4.1 การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในการเข้าพักผ่อนและเดินป่า							
	4.2 การแบ่งพื้นที่ออกเป็นเขตบริการ เขตันทนาการ และเขตป่าสีเขียว							
	4.3 การใช้ พ.ร.บ. อุทยานในการควบคุมดูแลพื้นที่							
ด้านกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติ								
1	ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวก่อนเที่ยวชม							
	1.1 จุดที่ตั้งเหมาะสม							
	1.2 มีสื่อ/เอกสาร/แผ่นพับ แนะนำให้ความรู้เพียงพอ บรรยาย/ให้ความรู้ได้ดี/ชัดเจน							

รายการ	(ส่วนที่ 3) ระดับความคาดหวัง (ก่อนชม)				(ส่วนที่ 4) ระดับความพึงพอใจ (หลังชม)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการ (ต่อ)									
2	เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ								
	2.1 จำนวนเส้นทางเพียงพอ								
	2.2 ระยะทางเหมาะสม								
	2.3 ให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติได้ดี								
3	ป้ายสื่อความหมาย/นิทรรศการกลางแจ้ง								
	3.1 จุดที่ตั้งเหมาะสม/สื่อ/ให้ความรู้ได้ดี								
4	เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ/นำเที่ยวศึกษาธรรมชาติ								
	4.1 เจ้าหน้าที่มีเพียงพอ								
	4.2 มีความสามารถอธิบายให้ความรู้ชัดเจน								
5	สามารถประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้หลายหลาย								
	เช่น ศึกษา ชมน้ำพุร้อน น้ำตก เดินป่า ดูนก ส่องแพยาง ฯลฯ								
ด้านการมีส่วนร่วม (องค์กร)									
1	อุทยานแห่งชาติเข็ซ้อน บริหารจัดการ โดยกรมป่าไม้เป็น								
	หน่วยงานหลัก มีความเหมาะสม								
2	นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมโดยการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. อุทยาน								
	และจ่ายค่าธรรมเนียมต่าง ๆ								

รายการ	(ส่วนที่ 3) ระดับความคาดหว้ง (ก่อนชม)				(ส่วนที่ 4) ระดับความพึงพอใจ (หลังชม)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การจัดสภาพแวดล้อม									
3	ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริการขายอาหาร เครื่องดื่ม ของที่ระลึก ร่วมปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่และคนงาน และร่วมปกป้องดูแลทรัพยากร/ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ								

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ (ตอบหลังเที่ยวชม)

คำชี้แจง กรุณาเสนอแนะความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงจัดการสภาพแวดล้อมอุทยานแห่งชาติแจ้งซ้อน

1. ด้านพื้นที่ (แหล่งท่องเที่ยว)

1.1 ความมีเอกลักษณ์.....

.....

1.2 ความเป็นธรรมชาติ.....

.....

2. ด้านการจัดการ

2.1 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม.....

.....

2.2 การจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....

.....

2.3 การจัดการด้านสวัสดิการและความปลอดภัย.....

.....

2.4 การจัดการพื้นที่.....

.....

3. ด้านกิจกรรมเพื่อการศึกษาธรรมชาติ

3.1 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....

.....

3.2 เส้นทางศึกษาธรรมชาติ.....

.....

3.3 ป้ายสื่อความหมาย.....

.....

3.4 เจ้าหน้าที่.....

.....

3.5 กิจกรรม.....

.....

4. ด้านการมีส่วนร่วม (องค์กร).....

.....

*** ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ ***

ภาคผนวก ค

ป้ายอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

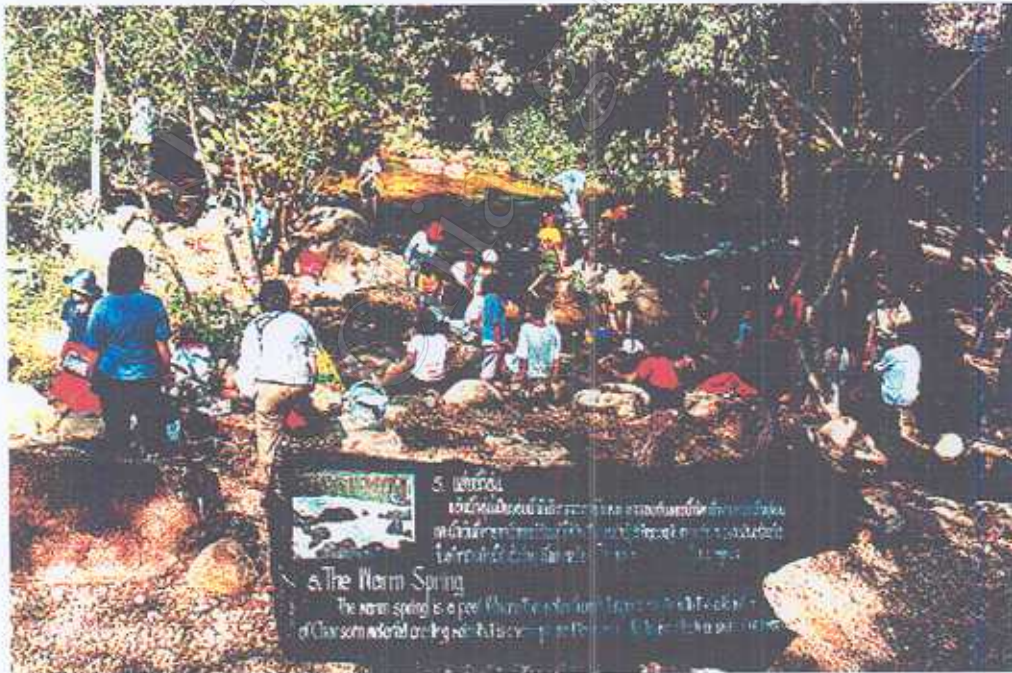

ป้ายบอกทางบริเวณอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

รับอรุณและไอหมอกยามเช้าที่บ่อน้ำพุร้อน

บริเวณบ่อน้ำพุร้อนแจ้ซ้อน

๕. แจ้ซ้อน
บริเวณนี้เป็นบ่อน้ำพุร้อนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดสุพรรณบุรี
และจังหวัดสุพรรณบุรี มีน้ำพุร้อนที่ร้อนถึง 100 องศาเซลเซียส
และน้ำพุร้อนที่ร้อนถึง 70 องศาเซลเซียส

๕. The Warm Spring
The warm spring is a place where the water temperature is 100 degrees Celsius
of Cha-sorn national park by road 100 km from Bangkok. It is a good place to visit.

บริเวณอ่างน้ำอุ่นแจ้ซ้อน

บริเวณน้ำตกเงี้ยวชั้นที่ 1

บริเวณธารน้ำถ้ำห้วยแม่มอน

บ้านพักในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

บริเวณกางเต็นท์พักแรม/ปิกนิก ในอุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นายอุดมศักดิ์ แนวจิตร	
วัน เดือน ปี เกิด	17 สิงหาคม พ.ศ. 2501	
ประวัติการศึกษา	<p>สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิริยาลัย จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2520</p> <p>สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาป่าไม้ โรงเรียนป่าไม้ จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2523</p> <p>สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ (เอกป่าไม้) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2536</p>	
ประสบการณ์ทำงาน	พ.ศ. 2523 – 2524	ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ระดับ 2 ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า สำนักงานป่าไม้เขตลำปาง จังหวัดลำปาง
	พ.ศ. 2525 – 2528	ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ระดับ 3 ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า สำนักงานป่าไม้เขตลำปาง จังหวัดลำปาง
	พ.ศ. 2529 – 2534	ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ระดับ 4 ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า สำนักงานป่าไม้เขตลำปาง จังหวัดลำปาง
	พ.ศ. 2535 – 2542	ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ระดับ 5 ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า สำนักงานป่าไม้เขตลำปาง จังหวัดลำปาง
	พ.ศ. 2543 – ปัจจุบัน	ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ระดับ 6 ฝ่ายส่งเสริมการปลูกและบำรุงป่า สำนักงานป่าไม้เขตลำปาง จังหวัดลำปาง